

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-25Cb/89/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122376102
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2023:6122376102.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne H Point, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Magnezitárska 11, IČO: 43 838 286, zastúpenej AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanej KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom so sídlom v Bratislave, Vajnorská 55, o zaplatenie 158,19 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňu sumu 158,19 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 158,19 eura od 18.03.2022 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 158,19 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. V návrhu uviedla, že 16.01.2022 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle H. K. I.: G (ďalej aj „motorové vozidlo“), ktoré v tom čase patrilo S.Y. (ďalej aj „poškodený“). Škodu spôsobil vodič motorového vozidla, ktoré v čase škodovej udalosti bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Opravu poškodeného motorového vozidla vykonala žalobkyňa. Za opravu vystavila faktúru č. 2022056 znejúcu na sumu 1.298,26 eura. Oznámením o poistnom plnení z 03.03.2022 bola žalovanou oznámené ukončenie šetrenia škodovej udalosti a bola priznaná náhrada škody znížená o sumu 158,19 eura z dôvodu neprimerane účtovanej normohodiny práce pre neautorizovaný servis a z dôvodu neprimeraných nákladov na lakovací materiál. Nepriznaná suma bola zo strany poškodeného zmluvou o postúpení pohľadávky z 10.03.2022 postúpená na žalobkyňu. Podľa žalobkyne skutočnosti uvedené žalovanou v oznámení o poistnom plnení nemajú zákonný podklad a ich cieľom je vyhnúť sa vyplateniu celého nároku na náhradu škody. Žalobkyňa pri oprave motorového vozidla postupovala tak, aby toto bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti, jej cieľom a zmyslom bolo, aby motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou udalosťou. Náklady na prácu a lakovanie nemajú prevyšovať sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla. Poukázala na cenníky mechanických a lakovacích prác Auto Gábriel, s.r.o. Košice - 37 - 40 eur bez DPH za normohodinu, Moris Slovakia s.r.o. - 32 eur - 37 eur bez DPH za normohodinu. Žalobkyňa si uplatnila za normohodinu práce sumu 31,50 eura bez DPH, čo je s inými autoservismi porovnateľná suma. Samotná skutočnosť, že oprava bola vykonaná neautorizovaným servisom nepredstavuje dôvod

na zníženie náhrady škody. Poukázala aj na to, že žalovaná neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré mal byť použitý iný lakovací koeficient ako ten, ktorý použila žalobkyňa. Uplatnila si preto nárok na náhradu škody v sume 158,19 eura súdnou cestou, pričom požadovala aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 158,19 eura od 18.03.2022 do zaplatenia. Tvrdenia preukazovala kalkuláciou č. ZP001746, oznámením o poistnom plnení z 03.03.2022, záznamom o dopravnej nehode, faktúrou č. 2022056, zmluvou o postúpení pohľadávky z 10.03.2022, listinou „registrácie novách osobných automobilov v SR“, cenníkmi servisov. Na základe tvrdení žalobkyne a predložených listinných dôkazov Okresný súd Banská Bystrica vydal 27.07.2022 platobný rozkaz sp. zn. 14Up/1033/2022, ktorým návrhu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

2. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. Namietla nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne z dôvodu absolútne neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky. V zmluve totiž nebola dohodnutá výška odplaty za postúpenie pohľadávky a ani spôsob jej určenia. K poskytnutej náhrade škody uviedla, že postupovala správne, keď žalobkyňi poskytla primerané náklady na opravu motorového vozidla v rozsahu zodpovedajúcom skutočnej škode. Žalobkyňa je neautorizovaným servisom, a preto náhrada škody zodpovedá obvyklým cenám normohodín neautorizovaných servisov v danom regióne. Na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu cenníky iných autoservisov. Namietala aj požadované úroky z omeškania, pretože si svoju zákonnú povinnosť splnila, a teda sa do omeškania nedostala. K odporu priložila aj kalkuláciu č. 9570530899.

3. K odporu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním zo 06.10.2022, v ktorom zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu. K námietke žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie uviedla, že zákon nepožaduje dohodu o odplate na tej istej listine, explicitne vyjadrená odplata nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o postúpení pohľadávky a odplata je relevantná len medzi postupcom a postupníkom. Súdu predložila zmluvu o postúpení pohľadávky z 03.10.2022, v ktorej je odplata vyjadrená. Ďalej argumentovala tým, že žalovaná nemôže podmieňovať poskytnutie náhrady škody tým, kde je motorové vozidlo opravené. Obvyklá cena predstavuje cenové rozpätie od do a ak sa fakturovaná cena v tomto rozpätí nachádza, je potrebné ju považovať za cenu obvyklú. Žalovanou predložené cenníky neuvádzajú ceny pre konkrétny typ a konkrétnu značku motorového vozidla. Navyše ide o zazmluvnené ceny a nie o obvyklú cenu. Súdu predložila ďalší cenník.

4. Žalovaná svoje procesné právo vyjadriť sa k vyjadreniu žalobkyne nevyužila.

5. Na pojednávaní konanom 14.04.2023 strany sporu zotrvali na písomných podaniach. Strany neurobili spornými skutkové okolnosti vedúce ku vzniku skutočnej škody na strane poškodeného, t.j. vlastníka motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti zavinenej motorovým vozidlom poisteným u žalovanej na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Spornosť spočívala v tom, či žalovaná postupovala správne, keď znížila požadovanú náhradu škody. Spornou bola aktívna vecná legitímácia žalobkyne, ako aj nárok žalobkyne na úroky z omeškania.

6. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

7. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0%.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“), ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

10. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

11. Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

13. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

14. Podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. V prvom rade sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobkyne. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky z 10.03.2022 uzavretou medzi poškodeným ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, postupca prehlasuje, že má voči žalovanej pohľadávku z poistnej udalosti č. 9570530899 vo výške 158,19 eura. Predmetom tejto zmluvy je postúpenie tejto pohľadávky z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Odplata za postúpenie je predmetom osobitnej dohody. Postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna.

17. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobkyňou a poškodeným tak plynie, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči žalovanej spočívajúci v doplatení zníženej náhrady škody, a práve tento nárok bol predmetnou zmluvou postúpený žalobkyňi. Predmetom postúpenia nebol dlh poškodeného voči žalobkyňi z titulu opravy poškodeného motorového vozidla. Bol postúpený konkrétny nárok na náhradu škody v presne stanovenej výške. Zmluva o postúpení pohľadávky tak mala spôsobilý predmet postúpenia. Zároveň účastníci zmluvy sú riadne označení; postúpená pohľadávka je jednoznačne identifikovateľná; predmet zmluvy je riadne určený. Z obsahu zmluvy vyplýva prejav vôle zmluvných strán. Postupca (poškodený) v uvedenom prípade vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka (žalobkyňu), a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky. Taktiež v článku III predmetnej zmluvy zmluvné strany (teda postupca a postupník) vyhlásili, že zmluva predstavuje ich skutočnú, slobodnú a vážnu vôľu a na znak súhlasu ju podpisujú. Na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že postupca prejavil svoju vôľu pohľadávku postúpiť. Išlo teda o platný právny úkon a práve touto zmluvou žalobkyňa preukázala aktívnu vecnú legitímáciu (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/156/2019 z 19.05.2020). Možno preto uzavrieť, že samotná škoda vznikla momentom vzniku škodovej udalosti, pričom faktúra vystavená žalobkyňou slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody. Právo na náhradu škody vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Žalobkyňa žiada iba zaplatiť sumu za skutočne vykonané a fakturované opravy. Zmluva je platná a jej predložením žalobkyňa preukázala svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Z uvedených dôvodov nebolo preto potrebné vypočúvať poškodeného. Súd považuje za potrebné tiež doplniť, že platnosti zmluvy nebráni, že odmena za postúpenie je predmetom osobitnej dohody (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/156/2021 z 15.02.2023). Okrem toho pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. V čase vyhlásenia rozsudku žalobkyňa disponuje aktívnou vecnou legitímáciou, čo potvrdila aj zmluvou o

postúpení pohľadávky z 03.10.2022, v ktorej odplatu za postúpenie už špecifikovala. Námiетка žalovanej je preto nedôvodná.

18. Súd dáva do pozornosti aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2008 I. ÚS 242/07 <<http://merit.slv.cz/I.US242/07>>, podľa ktorého základným princípom výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Nie je teda ústavne konformné a v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcim z čl. 1 ústavy je taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom neplatnosť zmluvy nezakladajúcim. Súd zdôrazňuje, že vôľa účastníkov zmluvy o postúpení pohľadávky zohráva pri jej vytváraní a jej interpretácii zásadnú úlohu; právny formalizmus a ním vnášané prehnané nároky na formuláciu zmluvy nemožno z ústavnoprávneho hľadiska akceptovať, lebo evidentne zasahujú do zmluvnej slobody osoby v zmysle čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Nie je teda ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu taká prax, kedy by súd uprednostnil výklad vedúci k neplatnosti zmluvy. Civilné súdy musia brať zreteľ na (súkromnú) autonómnu vôľu zmluvných strán, posudzovanú ako ústavnú hodnotu, lebo aj Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane uvádza (porovnaj: I. ÚS. 640/2014, II. ÚS 294/2018, II. ÚS 461/2013, II. ÚS 299/2019), že ide o všeobecnú zásadu, ktorá je súčasťou princípov právneho štátu, resp. zmluvnej autonómie, ktorá medzi tieto princípy patrí. To, že zásada „actus interpretandus est potius, ut valeat quam, ut pereat“ (úkon treba vykladať skôr tak, aby platil, ako by neplatil - Ulpianus, Digesta, kniha 45, titul 1, fragment 80) je jednou zo základných zásad súkromného práva konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 6MCdo/21/2011. Uvedené potvrdil aj Ústavný súd Českej republiky v rozhodnutí sp. zn. III.ÚS 129/21 z 2. 8. 2022 "Právni jednaní je určité tehdy, má-li jistý minimální obsah a může-li být zjištěn jeho smysl. Podstatné je, aby obsah právního jednaní byl v okamžiku uzavření smlouvy zřejmý především smluvním stranám. Je povinností soudů volit přednostně takový výklad právního jednaní, který zakládá jeho platnost, a nikoliv jeho neplatnost nebo zdánlivost. Odepřou-li soudy formalistickým výkladem smlouvy autonomnímu projevu vůle smluvních stran důsledky, které zamýšlely právním řádem nezakázaným právním jednaním ve své právní sféře vyvolat, poruší tím jejich právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod."

19. Následne sa súd zaoberal uplatneným nárokom. Na základe oznámenia o poistnom plnení z 03.03.2022 bola poškodenému poskytnutá náhrada škody v sume 1.140,07 eura. Nepriznaná časť 158,19 eura predstavovala neprimerane účtovanú cenu za prácu. Žalovaná priznala len náklady na cenu práce len v sume 21 eur bez DPH / normohodina práce pre neautorizovaný servis. Hoci žalovaná v oznámení o poistnom plnení uviedla, že priznáva lakovací materiál v úrovni PK 51 = 100%, toto sa nijako nepremietlo do zníženia náhrady škody, keďže podľa spomenutej listiny suma 158,19 eura predstavuje len neprimerane účtovanú cenu za prácu.

20. Skutočnou škodou na veci je taká ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je treba vynaložiť na uvedenie veci do predošlého stavu. Poškodenie motorového vozidla preto predstavuje skutočnú škodu, pretože majetkový stav poškodeného sa znižuje práve o hodnotu, ktorú v dôsledku poškodenie vozidla stráca. Na náhradu škody má poškodený právo bez ohľadu na to, ako s poškodeným vozidlo naloží, teda či ho opraví alebo nie, pretože účelom náhrady škody je reparaovať zníženie majetkového stavu. Spôsob akým poškodený reaguje na poškodenie motorového vozidla je okolnosťou so škodovou udalosťou nesúvisiacou, a preto sa do náhrady škody nepremieta. Výnimkou je situácia, kedy si poškodený nechá vozidlo opraviť, vtedy sa poškodenému umožňuje vyčíslieť výšku škody cenou opravy. Uplatňuje sa reparačný charakter náhrady škody, keďže náhrada má smerovať primárne ku kompenzácii vzniknutej ujmy.

21. K nutnosti a účelnosti vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla pristupuje samotná skutočnosť, že poškodenému z titulu škodovej udalosti bol nanútený skutkový a právny stav, kedy nemohol užívať svoje motorové vozidlo, pretože si vyžadovalo opravu. Koncepcia náhrady škody ale vychádza zo záverov, že má byť nahradená cena opravy, ktorá je obvyklá, teda nie cena najnižšia alebo cena podľa individuálnych výpočtov zamestnanca žalovanej, pretože v dôsledku poškodenia motorového vozidla dochádza k závažnému zásahu do vlastníckeho práva vlastníka poškodeného vozidla v podobe straty možnosti jeho riadneho užívania. Pokiaľ ide o cenu opravy poškodeného

motorového vozidla, túto je možné považovať za neprimerane vysokú vtedy, ak výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Pri posudzovaní ceny obvyklej je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda aj najnižších ako aj najvyšších cien. Preto pokiaľ cena opravy z tohto pásma výrazne nevybočuje je potrebné ju akceptovať ako cenu obvyklú. Poškodený navyše nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode (škodovej udalosti) hľadať najlacnejší servis a podrobne skúmať podmienky opravy. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával autoservisy. Na druhej strane poisťovňa z povinného zmluvného poistenia nenahrádza sumu za opravu v absolútne nelimitovanej výške. Týmto limitom je ako bolo vyššie uvedené obvyklosť ceny opravy.

22. Žalobkyňa predložila faktúru č. 2022056 z 11.02.2022 znejúcu na sumu 1.298,26 eura s DPH a k nej prislúchajúcu kalkuláciu č. ZP001746, podľa ktorej účtovala za normohodinu práce sumu vo výške 31,50 eura bez DPH. V zmysle oznámenia o poistnom plnení z 03.03.2022 žalovaná priznala len normohodinu v sume 21 eur bez DPH. Žalobkyňa predložila listinu o registrácii nových automobilov v SR, podľa ktorej poškodené motorové vozidlo B. patrí do kategórie B. Podľa predloženého cenníka Auto Gábrriel, s.r.o. je výška normohodiny pri vozidlách do 20.000 eur 40 eur bez DPH. Podľa cenníka Moris Slovakia s.r.o. je výška normohodiny pri vozidlách kategórie B 32 eur bez DPH / 35 eur bez DPH. Podľa cenníka Automobilové opravovne Ministerstva vnútra SR je cena za normohodinu práce 32 eur bez DPH. Žalobkyňa bola povinná preukázať, že ňou účtovaná suma za normohodinu práce 31,50 eura bez DPH je sumou obvyklou nevybočujúcou z cenového pásma. Na základe uvedených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že žalobkyňou účtovaná cena za normohodinu práce nijako nevybočuje z cien iných opravovní opravujúcich motorové vozidlá spadajúce do rovnakej kategórie. Žalovaná síce tiež predložila súdu cenníky, podľa ktorých bola najnižšia suma za normohodinu práce vo výške od 16,66 eura bez DPH, ale tým nastavila len dolnú hranicu cenového pásma, ktorá sama o sebe nezakladá dôvod pre zníženie náhrady škody. Žalovaná preto neoprávnene znížila žalobkyňou požadovanú náhradu škody, keďže do úvahy nezobrala cenové pásmo normohodiny za prácu od najnižších po najvyššie.

23. Zároveň žalovanou prezentované rozlišovanie autoservisov na autorizované a neautorizované je pre posúdenie náhrady škody v rámci systému povinného zmluvného poistenia právne irelevantné. Žalovaná si celkom zjavne zamieňa systém povinného zmluvného poistenia a náhradu škody z neho poskytovanú s havarijným poistením, pre ktoré je podstatná poistná zmluva a poistné podmienky. Žalovaná nemá žiadny zmluvný a ani zákonný podklad, aby v rámci náhrady škody rozlišovala medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi, či dokonca zmluvnými autoservismi, s ktorými má uzatvorené rámcové zmluvy. Uvedené môže urobiť v havarijnom poistení za predpokladu riadneho zakomponovania do poistnej zmluvy a poistných podmienok. Pre náhradu škody zo systému povinného zmluvného poistenia je podstatná obvyklosť. Obvyklosť účtovanej ceny práce žalobkyňa preukázala, a teda žalobkyňou účtovaná cena za normohodinu práce spadá do cenového rozpätia.

24. Súd zdôrazňuje, že akákoľvek kalkulácia žalovanej, z ktorej vychádzala nie je preukázaním dôvodnosti zníženia náhrady škody, pretože kalkulácia poistného plnenia môže paušálne (odhadom) podľa nastavenia systému stanoviť predpokladanú cenu opravy, avšak nemôže zohľadniť všetky rozhodné skutočnosti k výslednej skutočnej (primeranej a účelnej) cene realizovanej opravy poškodeného vozidla. Podľa názoru súdu kalkulácia nie je bez ďalšieho objektívnym a už vôbec nie jediným nástrojom pre výpočet - zistenie výšky reálnej ceny uskutočnenej opravy a v podstate má poisťovní slúžiť ako porovnávací pomôcka. Kalkuláciou žalovanej je určená potenciólna škoda, nie však skutočná škoda, pretože kalkulačný program nemôže premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy poškodeného vozidla. Zníženie poistného plnenia len podľa kalkulácie je bez ďalšieho neoprávnené a nepreukázané, keďže kalkulácia žalovanej ani nebola predložená.

25. Súd považuje za potrebné uviesť, že ak má opravovňa (v danom spore žalobkyňa) zapísaný ako predmet podnikania opravy cestných motorových vozidiel, čo v danom prípade žalovaná nespochybňovala, neprináleží jej potom členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poškodený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobkyne, neznamená to, že náklady ktoré boli vynaložené predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Podľa súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných a

neautorizovaných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o (ne)autorizovaný, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na zníženie ceny za normohodinu práce.

26. Priznaná náhrada škody, ktorá bola zo strany žalovanej neoprávnene znížená je tak v sume 158,19 eura. Možno preto uzavrieť, že žalobkyňa dostatočne preukázala nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla, a to predloženou faktúrou v spojení s kalkuláciou a cenníkmi iných servisov. V konaní tak bola spoľahlivo zistená výška škody, pričom v žiadnom prípade nemôže ísť o sumu, ktorú určí zamestnanec žalovanej. V nadväznosti na uvedené preto súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 158,19 eura žalobkyni.

27. Čo sa týka úrokov z omeškania nemožno sa stotožniť s takým výkladom zákona o PZP, že oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa (žalovaná) nepriznala plnenie splnila podmienky v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a teda nenesie nijakú zodpovednosť za nesprávne zistenie rozsahu plnenia a jeho poskytnutie. Takýto výklad odporuje účelu zakomponovania priameho nároku poškodeného voči poisťovateľovi do vnútroštátnej právnej úpravy. Pripustením tohto výkladu by poisťovne mohli neplniť v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškani mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide však o maximálne účelovú argumentáciu. Otázka splatnosti plnenia je totiž upravená v § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom druhá časť tohto ustanovenia sa uplatní len vtedy, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený škodca a nie poisťovňa. Opačný výklad by znamenal obsolentnosť § 11 ods. 7 PZP, pretože právo poškodeného uplatňujúceho priamy nárok voči poisťovní je predsa dané inštitútom vykonateľnosti rozhodnutia, a to uplynutím lehoty na plnenie, ktorá je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia a nie na doručenie právoplatného rozhodnutia. Pokiaľ teda poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákon o PZP v § 11 ods. 8 upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 zákona o PZP, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu (žalovanú) povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného v prípade uplatnenia si skráteného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu zákona o PZP. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného neúplného plnenia dostane do omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/100/2019 z 21.05.2020, sp. zn. 2Cob/200/2019 z 29.09.2020, sp. zn. 4Cob/88/2021 z 29.09.2022. Poisťovne ako právnické osoby súkromnoprávnej povahy majú totiž všetky kapacity na to, aby dokázali preukázaný nárok riadne a včas prešetriť a poskytnúť odborné stanovisko. Je rovnako dôležité zdôrazniť, že poškodení budú mať voči poisťovateľom v drvivej väčšine prípadov postavenie de facto slabšej strany. Je preto nevyhnutné trvať na oprávnenosti nároku poškodeného na úroky z omeškania v prípade nesprávneho posúdenia plnenia zo strany poisťovne, pretože v opačnom prípade by v súvislosti s plnením poškodenému podľa zákona o PZP bol nastolený taký stav, že poisťovateľ, v značnej personálnej aj finančnej presile, by sa svojej povinnosti mohol vyhnúť prostredníctvom vágnej odpovede poškodenému bez hrozby sankcionovateľnosti tohto konania. Nemožno potom hovoriť o preventívnej, represívnej ani satisfakčnej funkcii úrokov z omeškania, pokiaľ pre úplné vylúčenie ich hradenia poisťovateľovi postačuje uviesť dôvody odmietnutia plnenia, a to bez ohľadu na ich kvalitu či opodstatnenosť nároku poškodeného. Akceptáciou stavu tvrdeného poisťovňami by poisťovatelia nemuseli pristupovať k prešetrovaniu poistných udalostí zodpovedne a kvalifikovane a mohli by sa pokúsiť vyhnúť svojej povinnosti poskytnúť plnenie aj v riadne preukázaných prípadoch. Takýto status narúšajúci rovnosť medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov nemôže byť v právom štáte za žiadnych okolností akceptovaný. Napokon súd dodáva, že rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorými svoju argumentačnú líniu podporovali poisťovne boli zrušené rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/2020 (zrušené rozhodnutie 1Cdo/212/2017) a sp. zn. III. ÚS 309/2020 (zrušené rozhodnutie 3Cdo/145/2017).

28. Žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti č. 9570530899 02.03.2022 - tento deň oznámila listom adresovaným poškodenému, že plniť v celom uplatnenom rozsahu nebude. V súlade s predchádzajúcim bodom bola povinná poskytnúť plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti a keďže tak neurobila, je od 18.03.2022 v omeškaní s plnením sumy 158,19 eura. Súd preto zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úroku z omeškania žalobkyni v žalobkyňou požadovanej výške 5 % ročne (vo výške zodpovedajúcej nariadeniu podľa bodu 8. tohto rozsudku) zo sumy 158,19 eura od 18.03.2022 do zaplatenia.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., teda podľa zásady úspechu v spore. Žalobkyňa mala v spore plný úspech. Súd preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v celom rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.